

Nhà h Mã ngày tr c chuyên ngh nuôi d y ng a và bán ng a. Có m t d o gia đình ông suy s p vì con ông b b nh n ng, đã vét h t t n trong nhà mà con ông v n không kh i. Ông bán h t s ng a nuôi đ thang thu c cho con. Con ông s ng đ c. T đó ông b t đ u dành d m, t n t n đ c m t s t n.

Ngày n Mã ông nghe H ng Lâm có bán m t gi ng ng a quý, ông đ n n i đó xem t ng ng a th t k , bi t đó là gi ng ng a hay, thu c lo i Hoàng Phiêu, m c dù nó có ph n h i g y. Mã ông thích quá, nên ch u mua v i giá đ t. Ông v nhà bàn l i v i con:

- Ph thân xem bi t nó r t quý, dù h i g y, thu c gi ng Hoàng Tuy t Phiêu c a ng i Kh ng. Nhà ta gây đ c gi ng này s làm giàu không m y h i. Ng t vì xa ngót ngày đ ng, qua đèo tròng e có c p, nên cha con ta cùng đi.

Hai cha con h Mã th ng a và ng giá xong, tra yên c ng, cha con đ ng lên ng a ra v , lòng th y hoan h .

H đi qua m t xóm nhà, Mã ông khiêm t n cho ng a đi n c ki u, dân làng đón ông l i nói:

- Mã lão! Ông là ng i nuôi ng a, sao không bi t th ng ng a? Con ng a g y th kia, còn cha con ông c p ăn b y ngày không h t, n nào c hai l i dè trên mình nó?

Ông Mã nói v i con mình:

- H nói ph i đ y con ! V y cha nh ng cho con c i. Cha c m c ng cho.

Th là m t mình Mã công t ng i ng a, ông Mã đi b theo. H yên tâm đi xóm nhà khác, bây gi tr i đã khá tr a, nh ng ng i ng i mát trên đ ng th y c nh cha con h Mã nh v y, h kéo ra đón đ u ng a, x v ng i con:

- Ai đ y công t v cách hi u đ o nh th ? Con thì ng i ng a kênh ki u, đ cha ch y b theo đ m hôi! Qua cánh đ ng kia có h c hi u Kh ng Môn, ch c h đánh công t trào máu ra m t!

Mã công t l t đ t nh y xu ng ng a, ch p tay th a v i cha:

- H nói ph i đ y cha ! Nãy gi con cũng kh e r i, cha hãy c i nó cho đ m t.

Ng i cha lên ng a đi, ngang qua "Kh ng Môn h c hi u", m t s h c trò đó bi t m t ông già, chúng ch y l i đón ông nói:

- Mã lão bá! Lão bá lâu nay m nh gi i ch ? Nghe nói l nh lang lâu nay b nh th p t nh t sinh, nay m i v a h i bình ph c lão bá đ l nh lang nh c nhồi cho đành.

Mã lão nh y xu ng ng a nhìn con r i thì th m:

- K ra h nói cũng ph i. K không còn bao xa, ta đ t ng a đi v y.

Hai cha con xu ng ng a đ t b , h i lâu đ n xóm khác, có ai đó nhìn ng a r i ch i:

- Đúng là cha con m t lão vô h c. Đây là gi ng Hoàng Tuy t Phiêu, m t lo i thiên lý mã, mua v đ c i ho c làm gi ng, nào ph i mua v đ th , sao có ng a l i không c i?

Ông Già Hồ Mã Mua ... Ngựa hay là Miếng Thịt Gian

Tác Giả: ChauNguyen...Suutam...

Thứ Bảy, 26 Tháng 9 Năm 2009 10:36

Cha con hồ Mã thiêu điếu u muồn khóc. Lão nói với con:

- Cậu đi ngựa cũng bở chớ, mà không cưỡi cũng bở chớ! Ta chịu hết nổi! Thôi thôi quách cho xong!

Hai người đi đến một đồng cho khuân một người ngựa, rồi tháo cỡi ngựa, cỡi yên, đánh một roi, ngựa dong tuốt vào rừng một tiếng. Về đến nhà, bà con nghe đón đến ngựa. Ông con thuột lại một chuyển. Bà con nghe qua đến vào đến bình bịch, vội khóc vội nói:

- Ngưu sao là ngu! Có bao nhiêu vết đi mua ngựa, rồi thì ngựa đi! Xưa nay miếng thịt gian. Vì c mình mình c làm, chiểu ý, nghe lời họ làm gì? Rồi đây lấy gì mà sinh sống, lấy gì mà cưỡi cho con? Ngưu rồi la ngu! ...

Lời Bàn:

Quả là, không "sao cho vội lòng người"! Ông già hồ Mã hiểu họ u đến một cưỡi u tin. Nhưng người ngoài nhìn vào làm sao hiểu được tình trạng của hồ Mã và con ngựa kia như thế nào? Ý kiến nào họ nói cũng phải, nhưng trở lại như hồ Mã phải biết đánh giá được cái việc của mình. Tức ngựa có câu: "Chín người một ý", thì ý thế người là ý mình vậy. Mua ngựa là quý tâm, mà giá được "quý tâm" (chỉ con ngựa) là thiêu u quý đến như. Thiêu u một trong hai cái đến họ.